


У роки міжвоєнного двадцятиліття (1930 – 1939) Г. Журба працювала над автобіографічним метанаративом, що пропав на початку Другої світової війни, поновлений у 1940 – 1943 рр., згорів під час пожежі у Варшаві (1944). Письменниця, будучи вольовою натурою, уже під час другої еміграції таки продовжила роботу над відновленням утраченого рукопису, перша частина якого під назвою “Далекий світ” була надрукована 1956 р.

ЛІТЕРАТУРА

1. *Андрусів С.* Модус національної ідентичності: Львівський текст у літературі 30-х років ХХ ст. – Тернопіль, 2000. – 294 с.
2. *Мафтин Н.* У пошуках “GRAND” стилю: західноукраїнська та еміграційна проза міжвоєнного двадцятиліття. – Івано-Франківськ, 2001. – 336 с.

Отримано 3 жовтня 2018 р.

м. Київ



Наталія Левченко

**БІБЛІЙНА
ГЕРМЕНЕВТИКА
В ДАВНІЙ
УКРАЇНСЬКІЙ
ЛІТЕРАТУРІ**

Левченко Наталія. Біблійна герменевтика в давній українській літературі. : монографія. – Харків: Майдан, 2018. – 392 с.

У книжці висвітлено питання про місце й роль біблійної герменевтики в українській літературі XI – XVIII ст. Наголошено на тому, що перші переклади Біблії були початковим етапом розвитку екзегези Святого Письма в Україні. Крізь призму біблійної герменевтики розглянуто твори перекладної старокиївської літератури, відстежено їхній вплив на розвиток оригінального письменства XI – XIII ст., зокрема на творчість Іларіона, Кирила Туровського, Феодосія Печерського. Біблійну герменевтику в українській літературі XI – XVIII ст. подано як синтез східної і західної герменевтичних традицій. Із цього погляду проаналізовано творчість Василя Суразького, Мелетія Смотрицького, Йова Заліза, Феофана Прокоповича, Стефана Яворського, Дмитра Туптала, Іоана Максимовича, Григорія Сковороди та інших. Авторка з'ясує такі аспекти аналізованої проблеми, як чотирисенсова модель біблійної герменевтики в українській полемічній бароковій літературі, тріадична структура знака в системі біблійної ноематики (теорії сенсів), образи Віри, Надії, Любові в системі чотирисенсової біблійної герменевтики, вплив ісихастичного вчення на біблійну герменевтику українських православних письменників зламу XVI – XVII ст., особливості тлумачення Святого Письма у творах українських католицьких письменників-полемістів, старозаповітна префігурація новозаповітної історії в бароковій екзегетиці, концепт сакральної антропології у структурі біблійної герменевтики, феноменологічна екзегеза імені Бога, теофанічна символіка каменю, буквально розуміння Біблії, поетика фігуратизму в літературі українського бароко.

О. Б.

**Наші
презентації**

Чоловік Валентин Мороз видав 17 книжок поезії, був лауреатом літературних премій імені Павла Тичини, імені Едуарда Багрицького, імені Костянтина Паустовського, нагороджений медалями НСПУ. Був відповідальним секретарем Одеської організації НСПУ, з 1997 до 2008 року редагував журнал письменницької організації “Літературна Одеса”.

Після його смерті (30 січня 2013 року, в день його 75-річчя) я видала книжку спогадів про нього (“Я міст до тебе, Україно. Про Валентина Мороза і його поетичний світ”, 2016), і 2017 року – збірку вибраних поезій Валентина Мороза “Життєдайні джерела” (Одеса, “Астропринт”) [3].

Ірина й Валентин Морози, як і Степан Олійник, Олесь Мазур, Іван Дузь та інші небайдужі до творчої спадщини Панька Педи разом з Микитою Годованцем відновили й зберегли ім'я одного з тих письменників, мистецьку дорогу яких обірвала жорстока доба сталінських репресій. Діяли за вимогами дружби й обов'язку, за покликом серця.

ЛІТЕРАТУРА

1. Дузь І. Поезія весняного буяння // Педя П. Бринить весна. – Одеса: Маяк. – 1992. – 112 с.
2. Олійник С. Поет молодості (1907–1937 рр.) // Педя П. Горять вогні. – Київ: Радянський письменник. – 1961. – 116 с.
3. Особистий архів автора.
4. Хмельницький обласний літературний музей (далі ХОЛМ). – Кн – 6852, Дк – 5298.
5. ХОЛМ. – Лист Панька Педи до Нюти Черанівської, б/н.
6. ХОЛМ. – Кн – 6853, Дк – 5299.
7. ХОЛМ. – Кн – 6855, Дк – 5301.
8. ХОЛМ. – Кн – 6757, Дк – 5203.
9. ХОЛМ. – Кн – 6752, Дк – 5198.

Отримано 7 липня 2018 р.

м. Хмельницький



Штонь Г. Есеї. – Кривий Ріг: Вид. Р. А. Козлов, 2016. – 380 с.

Нова книжка відомого літературознавця, критика, письменника, лауреата Шевченківської премії Григорія Штоня відкривається великим есеєм “Текстура снів”, автобіографічним начерком “Доля і фах. Шлях порозумінь”. Розділ “Обране” вміщує роздуми про творчість Т. Шевченка, І. Франка, О. Пушкіна, Є. Плужника, есеї “Література малоросійська та література українська”, “Тунель без світла” (про театр і драматургію), “Поміркуймо! Це ніколи не зайве”. Мемуарні портрети М. Лукаша, Р. Андріяшика, І. Жиленко, О. Коломійця, О. Гончара, І. Чендея, М. Стельмаха, М. Вінграновського, Григора Тютюнника та інших письменників, які зустрічалися на життєвому шляху Г. Штоня, вирізняються його особистим ставленням до своїх героїв. Це свого роду авторське бачення певного періоду української літератури. Завершує книжку розділ “Lapidarium” з цікавими, інколи парадоксальними афоризмами.